

Komentář k evangelium: Sůl a světlo

„Vy jste sůl země.“ Ježíš nás dnes naplňuje nadějí. Stačí kolem sebe rozprostřít trochu milosti, abychom objevili Boha ve všem.

10.02.2026

Evangelium (Mt 5,13-16)

Ježíš řekl svým učedníkům:

"Vy jste sůl země; jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K

ničemu se už nehodí, než aby se vyhodila ven a lidé po ní šlapali.

Vy jste světlo světa. Nemůže se skrýt město položené na hoře. A když se svítlna rozsvítí, nestaví se pod nádobu, ale na podstavec, takže svítí všem v domě. Tak ať vaše světlo svítí lidem, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce v nebesích."

Komentář

Bezprostředně po vyložení Blahoslavenství (Mt 5,1–12) Ježíš mluví o tom, k čemu mají být ve světě a ve společnosti povoláni ti, kdo přijmou jeho slovo a budou žít podle této zvěsti. Naznačuje to velmi výmluvnými obrazy: solí a světlem.

Nasolování potravin pro jejich uchování bylo velmi důležité v době, kdy nebyly k dispozici dnešní chladicí systémy, a zároveň sůl dodává chuť. Sůl brání zkažení a současně činí pokrm chutnějším, a

děje se tak nenápadně, když je promísena mezi ostatní přísady. Ve Starém zákoně je soli přiznávána očistná hodnota (srov. Ex 30,35) a je symbolem věrnosti (srov. Nm 18,19). V tomto smyslu jsme jako Kristovi učedníci vyzváni být solí ve všech prostředích, kde se odvíjí náš život, očišťovat je a činit je příjemnými.

V Palestině v době Ježíšově nebyla sůl pro domácí použití příliš jemná. Šlo o solný materiál pocházející z Mrtvého moře, smíšený s mnoha nečistotami. Aby se dal použít, ředil se a přebytečné nánosy se odstraňovaly. Někdy však tato látka obsahovala více nečistot než soli, takže roztok byl téměř bez slanosti a nehodil se k ničemu jinému než k vyhození na zem. Ježíš si poslouží touto zkušeností z každodenního života, aby vyzval k zachování integrity v myšlení i jednání. Toto poučení je stále aktuální, jak připomínal sv. Josemaría: „Ty jsi sůl,

duše apoštolova. – ‘Bonum est sal’ – sůl je dobrá, čteme ve Svatém evangeliu, ‘si autem sal evanuerit’ – ale ztratí-li sůl svou slanost..., není k ničemu, ani pro půdu, ani pro hnojení; vyhazuje se ven jako neužitečná. Ty jsi sůl, duše apoštolova. – Ale jestli se zkazíš ...“ [1].

Světlo je pak nezbytné k vidění a rozsvěcuje se proto, aby svítilo, nikoli aby bylo skryto. Má však také hluboký teologický smysl. Slovo, jež bylo od počátku u Boha a je Bohem, je „pravé světlo, které osvětluje každého člověka“ (Jan 1,9), a Kristovi učedníci, kteří mají účast na jeho záři, jsou povoláni být „světly ve světě“ (Flp 2,15). Ve starých liturgických textech se křtu říká „osvícení“, takže křesťan „po tom, co byl osvícen“ (Žid 10,32), se stává „synem světla“ (1 Sol 5,5) a sám „světlem“ [2].

Křesťan, když svým příkladem i slovem koná intenzivní apoštolskou činnost, je solí a světlem světa. Tak tomu učí Druhý vatikánský koncil s odkazem na tuto evangelní pasáž: „Laikům se nabízí nesčetné příležitosti ke konání apoštolátu evangelizace a posvěcování. Samotné svědectví křesťanského života a dobré skutky konané v nadpřirozeném duchu účinně přitahují lidi k víře a k Bohu, neboť Pán praví: ‚Tak ať vaše světlo svítí před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a velebili vašeho Otce, který je v nebesích‘ (Mt 5,16)“ [3].

Tato apoštolská činnost, k níž Ježíš povolává své učedníky, je obzvlášť naléhavá v dnešním sekularizovaném světě, kde – jak upozorňoval blahoslavený Álvaro del Portillo – „nesčetné množství lidí, ve všech oblastech společnosti, se od Něho odvrací. My spolu s mnoha ostatními křesťany, kteří v lůně

Církev také pracují pro Krista, máme vybudovat – jak rád opakuji tuto myšlenku! – jakousi záchytnou hradbou, jež zabrzdí lidi v jejich šíleném útěku před Bohem, s přáním proměnit je v apoštoly, kteří také přispějí k návratu duší k Bohu. A co jsme my? Trocha soli, trocha kvasu vloženého do těsta lidstva (srov. Mt 5,13). Ale tato sůl a tento kvas, s Boží milostí a naší odpovědí na ni, vrátí božskou příchut' těm, kdo ztratili chuť, a prokvasí těsto, až se promění v dobrý chléb“ [4].

Francisco Varo

[1] Sv. Josemaría, Cesta, bod 921.

[2] Katechismus katolické církve, 1216.

[3] Druhý vatikánský koncil, dekret Apostolicam actuositatem, č. 6.

[4] Bl. Álvaro del Portillo, „Homilie 28. XI. 1987“, v Romana 5 (1987) 234.

Francisco Varo

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-sul-a-svetlo/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-sul-a-svetlo/)
(03.03.2026)